

III.

REGNUM MORTUORUM.

Nro. 90.

Elysium-Meum.-Die Martis 26. Dec. 1809. (Neov. 8. Dec. 1809.)

Meditationes — nocturno tempore.

Nox clarius Coelum indicat.

Ario.

Deficiente vespertino tempore diurna luce, cum, ut Mantuanus vates canit, *majores cadunt altis de montibus umbrae*, dum strepera vita obmutescit, lassique mortales, omnesque animantes sopori se tradunt, dum universum mortui instar, inferalibus tenebris immersum quiescit, tunc augusta majestate caput nox atollit, æviterna sidera radios de Coelo in tenebras nostras defundunt, non cernimus amplius orbem terraqueum cum omnibus gratiis & ingratiis suis, — alios solum conspicimus orbes, ex infinito Universi spatio amicabilem deorsum lucentes.

Dimidia pars vitæ nostræ dies est, mundanis nos negotiis adducens, quia ad mundum pertinemus. — At & media vitæ pars nostræ nox est, aliique orbes infinito Coelo super nobis rutilant, qui adfari nos videntur. Expende, sis, nos — non sola terræ portio es, Coeli quoque partem in te sibi vendicat, tempus tuum die & nocte absolvitur; partim hunc mundum, partim æternitatem respice, noli ita terræ immorari, ut Coeli obliviscaris!

Profecto: quod homini plurimam ansam meditandi de se, naturaque suppeditat, id maximam quoque attentionem, æstimationemque meretur, non dies, sed nox eum ad Coelos contemplandos invitat, a terrenis eum abducit, eumque toti mundo conciliat. Si concubia nocte lucida quis oculos ad sidera tollit, stelligerumque intuetur coelum, tum infinitudo vitæ, atque spei se ei offert — quivis obices ab eo recedunt, obliviscitur se pulverem esse, immergiturque sensus plenissimis meditationibus.

Convitium in pectore ejus exstinguitur, proprii commodi studium silet, omnesque odiosi affectus voluptati, & amoris hominis cedunt.

Ideò in eò excitatæ sunt, quærit infinitum ens, neque id reperit. Mundus hic, mundus ibi, at ubi potens illa, eos creantis manus? ubi illa sapientia, omnia hæc ad hanc harmoniam disponens, inque ea conservans, In hac astrorum contemplatione beatum se sentit, mens ejus firmior reddita est, solenneque votum nuncupat: nunquam solis terrenis adhærendi, sed pericula mortemque aspernandi, voluntati inconceptibilis, ubivis viventis, nuppiam tamen reperibilis entis obsequendi.

Dies mater est vitium affectuum, nox parit grandia decreta. — Humanæ felicitatis promotio sane opus magis Noctis erat, quam diei. — In negotiorum tumultu, in conflictu proprii commodi studii homo diurna luce vix

sibi constat; contra noctis tempore, quo al-
lentium innocentiaque eum comitantur,
vilitatis parvitasque vitæ obliviscitur, men-
tem, ingeniumque intendit ad energice subli-
me perficiendum, deliberatoque animo se hu-
mani generis gratia imolandum.

Non Proserpina sed Phœbus genuit odium,
contemptumque hominis. Noctū odiosum, &
tetium quod in hominē est, evanescit; id solum
meati nostræ se obtrudit, quod in eo magni-
ficum & venerabile; omnemque hostilem co-
gitationem ea animo expellit.

Momentosæ veritates certe noctis potius,
quam diei partus sunt. Dies laboribus de-
satur, mentem deprimit, impedit quominus
attollat se, dum querulosa facta, adursio-
nesque multorum hominum, quemvis animi
aestum in eo suffocat; contra nox, tam excelsa
& sublimis quam ipsa humana mens, eam
foecundat, novæque & grandes veritates ab
eo luci eduntur. Noctē potissimum diva sua
ondebat poemata Cel. Schillers, & quis scit:
an potentissimum ætatis nostræ ingenium mo-
mentosissima decreta animi sui, non etiam in-
ter vigillas nocturnas constituerit?

Noctē pallida mors non horrendam am-
plius monstrum, verum gratus genius, ami-
cus in sublimiorem regionem comes nobis
est. Non horremus amplius putredinem &
cinerem, in quem convertemur, qui diurna
luce, quæ cunctos sensus nostros animumque
in se convertit, ad desperationem agere
possit. Nocturno tempore in veste solum,

quæ nos in terris ambit oberramus, alacri animo reddimus terræ quod suum est repositenti, audacique vultu superas tendimus ad oras. Dilecti nobis, quos tempus coelo maturiores fecit, quorum molliter jam ossa cubant, editiore jam regione, quam æque petimus, jam progrediuntur.

Solatum & lenimen animi cordi nostro instillat nox, animoque deliberato irruimus in pugnam, quem mali genii nobiscum inire moliantur. Nox itaque & non dies amica est, hominis — hæc multa abominabilia vidit, hæc contra velo obtegit sexcenta benefacta die lucente homines, instar herbæ falsæ demersæ, cæduuntur, nox amorem, æstimationem fovet erga humanitatem, imo omnia ea boni amica, mali cujusvis inimica est.

Ast magnarum Incolæ urbium id genus non vacant meditationibus; convertunt noctes in suas voluptates, parum solliciti miracula Creationis admirari.

Interea, quo omnis natura, imo ipsæ, plantæ ut *C. Linæus de Somno plantarum* eleganter nobiliterque describit, nocte dormiunt, Urbicolæ vitam in voluptatibus omnis generis exigunt. Ita secum fert mos vicens cunctis medicorum adhortationibus implacabiliter dominans.

Nox quoque nonnulla delicta cooperienda habet; cum primis ex multo tempore commercio clandestino egregie serviebat; at nova agendi ratio hodie occipit, quo illud difficilius reddetur.

Omnes Imperantes Continentis Europæ hodie — tot exactis bellis — adversus Angliam hostili ratione, pro viribus agere obligantur. — Destituti maritimis viribus eo solum Anglis nocere possunt, quod sis commercium intercipient. Hoc igitur foedus obligationem iis injungit invigilandi, ne ullæ Anglicanæ merces Continenti exponantur. Omnes Status in hac obligatione foederi reddendis rationibus tenentur, & omnibus viribus huic Commercio in adversum agere debent.

Jam in Danicis ditionibus, ut *Altona* de r. n. m. scribitur, sequens. Edictum emanavit:

Cum vigere editi die 25. J. m. excelsi Jussiquevis Coloniales merces exteræque Manufacta isthic Interdicto affecta, superque eorum origine exacta per Commissarios Investigatio fieri debeat; universi igitur hujates quæstum agitantés cives, & Incolæ, & quidem tam ii, apud quos merces Interdicto adfectæ, quam apud quos ad hoc tempus fieri non potuit, eo invitentur, ut proxima hebdomade consuetis Commissionis diebus utpote 5. 6. & 9. Dec. ante meridiem, 10 hora in Curia Civica coram Commissione compareant, eique scriptam designationem quarumvis decursu semestris superioris tam domesticorum quam exterorum Colonialium productorum, & Manufacturalium mercium exhibeant adnotentque una; quantum ex iis in eorum Depositoris contineatur.

Porro eunctis hujatibus Incolis, prout & habitatoribus Ottniæ, qui domos, spatia coacervandi mercibus, stabula, & podia asservandis, deponendisque mercibus, elocarunt, districtim injungitur obligatio: memorato die æque Commissioni scripto indicandi, cui ea locatum dederint; ut Commissio convinci possit, factam indicationem exactam fore; præterea Mercatores, prout & cæteri quæstuf vacantes hisce jubentur eidem indicare: ubi, & apud quem hujatum Incolarum Colonialia producta, exterisque Manufacturales merces depositas habeant. Altonæ die 29. Nov. 1809
Jessen. I. D. B. Baur. W. F. de Aspern. I. L. Kundt.

Ut fama fert; Tonningsæ & Husumi eadem agendi ratio locum habuit. Ubique in Ducatibus militia agendi rationem Commissionis adjuvare jussa est.

Hanseaticas quod attinet, propediem omnia definiantur.

Sequentia lectu singularia sunt: — Monitor de 22. Nov. seq. ex Londinensibus paginis nuncium continet: „Litteræ Hamburgo memorant; videri Urbem hanc Appendicem magnæ nationis sub titulo: Membrum Rhenani Foederis futuram, Gallicus Minister D. Reinhardt auctor fuit Senatui: seorsim, aut junctim ceteris Urbibus Hanseaticis, Imperatorem Gallorum orent, ut Foederi Rhenano eas inserat; declaravit porro: in casu, quo hoc consillum Hamburgum non amplecteretur sortem Urbis minus favorabili ratione

diremtum iri, quoniam tum Hamburgum vicino cuidam Statui adjoeretur; quare libertatis suæ custodiendæ gratia Rhenano se adjungat Foederi est necesse.

Publicæ Regiomonto 20. Nov. relationes confirmant reditum Regiæ Familiæ Bero-
linum. Usque futuri 17., ajunt, nulla aula apud nos morabitur; porro innuunt: parum aberat; quod Gallicum Generalem Consulem D. a *Clembault* gravi ex morbo jacentem non amiserimus, cujus proxima causa asperum & ei peregrinum clima fuit, Grates sint ingenio Cl. Medici, Suxæ Maj. Regiæ Archiatri, ægrotum de præsentis periculo jam ereptum esse.

C. a *Stakelberg*, senior Russicus ad hanc aulam Minister, cujus valetudo in hoc climâte perinde multum adflicta, exacta unius anni isthic mora, disvadentibus Medicis Italianam petiit, existimans mite Italicum clima valetudinis suæ statui profuturum; at sinistro nuncio comperimus: eum Turini ætatis 39 anno decessisse.

Novissimæ Parisinæ de 3. Dec. hæc memorant: Hodierna processio ad templum Cathedralis seqv. ordine disposita est: Equestres Heroldi armigeri, Carpentum Cæremoniarum Magistrorum cum adjunctis; duo Carpentum pro M. Officialibus Imperii; tria pro Ministris; unum pro Supremo Stabuli Magistro, & Cæremoniarum Magistris; duo pro Principibus M. Dignitariis, unum pro Rege Neapoles; Carpentum Inaugurationale Imperatoris.

Porro eundis hujatibus Incolis, prout & habitatoribus Ottniæ, qui domos, spatia coacervandi mercibus, stabula, & podia asservandis, deponendisque mercibus, elocarunt, districtam injungitur obligatio: memorato die æque Commissioni scripto indicandi, cui ea locatum dederint; ut Commissio convinci possit, factam indicationem exactam fore; præterea Mercatores, prout & cæteri quæstuf vacantes hisce jubentur eidem indicare: ubi, & apud quem hujatum Incolarum Colonialia producta, exterisque Manufacturales merces depositas habeant. Altonæ die 29. Nov. 1809
Jessen. I. D. B. Baur. W. F. de Aspern. I. L. Kundt.

Ut fama fert; Tonninæ & Husumi eadem agendi ratio locum habuit. Ubique in Ducatibus militia agendi rationem Commissionis adjuvare jussa est.

Hanseaticas quod attinet, propediem omnia definiuntur.

Sequentia lectu singularia sunt: — Monitor de 22. Nov. seq. ex Londinensibus paginis nuncium continet: „Litteræ Hamburgo memorant; videri Urbem hanc Appendicem magnæ nationis sub titulo: Membrum Rhenani Foederis futuram. Gallicus Minister D. Reinhardt auctor fuit Senatui: seorsim, aut junctim ceteris Urbibus Hanseaticis, Imperatorem Gallorum orent, ut Foederi Rhenano eas inserat; declaravit porro: in casu, quo hoc consillium Hamburgum non amplecteretur sortem Urbis minus favorabili ratione

diremtum iri, quoniam tum Hamburgum vicino cuidam Statui adjoeretur; quare libertatis suæ custodiendæ gratia Rhenano se adjungat Foederi est necesse.

Publicæ Regiomonto 20. Nov. relationes confirmant reditum Regiæ Familiæ Berolinum. Usque futuri 17., ajunt, nulla aula apud nos morabitur; porro inuunt: parum aberat; quod Gallicum Generalem Consulem D. a *Clerembault* gravi ex morbo jacentem non amiserimus, cujus proxima causa asperum & ei peregrinum clima fuit, Grates sicut ingenio Cl. Medici, Suæ Maj. Regiæ Archiatri, ægrotum de præsentis periculo jam ereptum esse.

C. a *Stakelberg*, senior Russicus ad hanc aulam Minister, cujus valetudo in hoc climate perinde multum adflicta, exacta unius anni isthic mora, disvadentibus Medicis Italiam petiit, existimans mite Italicum clima valetudinis suæ statui profuturum; at sinistro nuncio comperimus: eum Turini ætatis 39 anno decessisse.

Novissimæ Parisinæ de 3. Dec. hæc memorant: Hodierna processio ad templum Cathedralis seqv. ordine disposita est: Equestres Heroldi armigeri, Carpentum Cæremoniarum Magistrorum cum adjunctis; duo Carpentum pro M. Officialibus Imperii; tria pro Ministris; unum pro Supremo Stabuli Magistro, & Cæremoniarum Magistris; duo pro Principibus M. Dignitariis, unum pro Rege Neapoleos; Carpentum Inaugurationale Imperatoris.

cui Cæs. Maj. & Rex Vestphaliæ inessuri. Gen.
 Col. Turmæ Prætorianæ Adjutores & Stabuli
 Magistri Imp. equis insidentes, Currumque
 stipantes. Mar. Gen. Inspector militiæ nationa-
 lis eum sequens; currus pro M. Eleemosynariis,
 Supremis Camerariis, & rei venat. Mag. 2 Car-
 pentâ pro Servitiâ præstante aulico Comitatu
 Imp. Inchoabit, claudetque processionem eque-
 stre agmen, cui præbit Gen. Gub. Urbis Parisi-
 næ cum suo Gen. Stabo eque. — Pro Impera-
 trice, Cæs. familia, exteris illustribus peregris,
 & diplomatico Collegio &c. pergulæ Chori de-
 stinatæ habentur. — Imperator, genua fl. ctit,
 ante quam solio insideat, orans ad aram prin-
 eipem, tunc Sacrum Missæ & Sacer Sermo,
 quo absoluto, M. Eleemosynarius Ambrosianum
 Hymnum decantat, quo decantato solennem
 impertitur benedictionem.

Dos Mirabilis.

„Cara Animula!” dicebat vice quadam
 Tyrolensis Amastiæ suæ; ambo quidem paupe-
 res sumus, at te majoris facio denis florenorum
 millibus; O dilecte Jacobe! reddebat illa, tu
 senis mihi Flor. millibus es potior. Bene, reponit
 ille, optime! ego te possidendo amplius quam
 io, tu vicissim me aquirend, outra 6000 lu-
 crificois Florenos, hanc Capitaletn Summam
 componere placet, quâ plus sedecim Floren. ob-
 tinemus millibus, quæ summa ad matrimonium
 nostrum abunde sufficit, ad ejus rationes igitur
 lubet conjugalem inire nexum — quid fit? fa-
 ctum puta! & Ea! ambo beatam vitam agunt.
 Omnia sola in imaginatione consistunt. —